

at, dersom vi nu ikke føre det til en virkelig Forhandling, kunne vi have gjort megen Skade. — Der er fremkommet to Paastande, hvoraf den ene, efter min Mening, saaledes som Sagerne nu staae, er forkastelig, nemlig den, at de vestindiske Colonier skulle være en Handelsvare og ikke en Landsdeel. Saalænge den største Deel af Befolkningen i de vestindiske Colonier var en Handelsvare, kunde man maaskee med Rette sige, at Colonierne i deres Heelhed være en Handelsvare, idetmindste have Colonierne staaet i det Forhold; thi, havde de ikke staaet i det Forhold til Staten, saa havde vi ligesaa lidet kunnet sælge Tranquebar og Guinea, da Størrelsen jo ikke gjør Noget her til Sagen. For Dieblisset have vi imidlertid en stor og talrig Befolkning der, som staaer paa lige Fod med den øvrige Befolkning i Landet (Nei!), som staaer paa lige Fod med den under Hans Majestæts Scepter og Beskyttelse, og som vel kan kræve, at Derne betragtes som en Landsdeel. Jeg troer ganske vist, at vi maae komme derhen, og det maae Colonierne ogsaa, at de maae ønske at skilles fra Moderlandet paa en for begge Parter skikkelig Maade, og jeg er ganske af deres Mening, som mene, at Forholdet imellem en Stat, saa lille som Danmark, og en saa langt fraliggende Colonie under de Forhold, hvori de vestindiske Colonier i det Hele taget befinde sig, vil paadrage os meget store Vanskeligheder, ikke, som man har sagt, for den militaere Styrke, vi maae sende derhen, men for den, som vi maae laane. Det er det, man her skal huske paa, at dengang Forlegheden var stor, og vi skyldte at besytte den ene Farde af Befolkningen imod den anden, da maatte vi laane Midlerne her til hos fremmede Magter, og det ville vi komme til at gjøre, hvergang lignende Forhold indtræde, eller vi ville komme til, aarlig at besto mere paa Colonierne, end de kunne bære, og dog bør de jo selv bære Byrden deraf (Jespersen: De bære den selv!), de bære den ikke selv — naar vi skulle være fattede paa Forhold af denne Art — og Forhold af den Art maae vi være fattede paa. Derfor maae vi lade de vestindiske Colonier i denne Henseende have en større Bestemmelsesret over sig selv; de bør vide, at, naar de bestemme

sig til at skille sig fra Moderlandet, ville de ikke her finde en urimelig Modstand. Det er det, som vi skulle faae ud af denne Forhandling, selv om Sagen ikke gaar videre end til en første Behandling. Jeg er ikke berettiget til her at fordybe mig i Grunde for eller imod; men jeg troer, naar man lægger sig det alvorligt paa Hjerte, at vi her have at gjøre med en Landsdeel, der befinder sig i saa vanstelige Forhold, at vi ikke, uden at offre Mere, end vi ere istand til at offre, kunne, under Forhold, som vi have seet kunne indtræde, forsvare den ene Deel af Befolkningen imod den anden, men skulle laane Midler dertil hos Fremmede, saa er den Tid kommen, at denne Landsdeel maa kunne overveie hos sig selv, om ikke en Adskillelse bør indtræde, og idetmindste skulle vi her tage Sagen, seet fra det Standpunkt, under nærmere Overveielse. Det kunne vi imidlertid ikke gjøre paa det Stadium, hvorpaa vi nu have bragt denne Sag, og, dersom vi nu lade den falde, staaer Spørgsmaalet altfor uafgjort; der ligger en Brand, om jeg saa maa sige, henkastet, og Midlet til Udslukningen er ikke givet ved Siden deraf, men det skyldes vi at give; vi skyldes nu at skaffe en Udtalelse tilveie, som i denne Henseende kan bringe Besroligelse.

Finansministeren: Jeg kan ikke lade det staae uimodsagt, hvad den sidste ærede Taler har ansøgt om, at Colonierne maatte vide, at, naar de udtalte sig paa berettiget Maade om, at de ønskede en Adskillelse fra Moderlandet, saa vilde de herfor kunne finde aabne Øren herhjemme. Det vedkommer ikke Colonierne alene, ligesaa lidt som det vedkommer os alene, herom at tage Bestemmelser (Hør!), og, ligesaa uberettiget som jeg vilde finde det, i dette Dieblis her at tage nogen Bestemmelse, inden Colonierne selv have havt Leilighed til at yttre sig i Sagen, ligesaa uberettiget finder jeg det, allerede nu at udtale, at, saafremt der i Colonierne inden en kort Tid opstod saadanne separatistiske Tendenser, saa kunde herfor ventes Understøttelse af den danske Statsmagt. Forøvrigt troer jeg ikke, at det vilde være af nogen skadelig Indskydelse, om Sagen nu blev forkastet; thi jeg troer, at det afføder kommer en langt større Skade, at denne Sag